

Arrest

nr. 149 427 van 9 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vijfde asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor de Taliban.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 89 716 van 15 oktober 2012 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en hij, wat de veiligheidssituatie in zijn verklaarde regio van herkomst betreft, in Kaboel over een veilig binnenlands beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn huidige vijfde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af -hij verklaart o.a. niet tot 2006 in zijn dorp Qalai Qadir in de provincie Logar te hebben gewoond, maar reeds in 2001 naar Kaboel te zijn verhuisd; voorts stelt hij bij een terugkeer naar de provincie Logar door de Taliban te worden vermoord omdat hij weigerde in te gaan op hun voorstel om zich in te schrijven in een madrassa; daarnaast wijst hij op zijn deelname aan een videoclip van een Afghaanse muzikant die erkend werd als vluchteling en naar zijn lang verblijf in Oekraïne en in België waardoor hij bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan problemen zou kunnen ervaren- en legt hij volgende documenten neer: foto's van hemzelf in Oekraïne, een afgeprint metroplan van Oekraïne, een foto van de videoclip en een begeleidende brief van zijn advocaat d.d. 3 maart 2015.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vijfde en huidige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de

bestreden beslissing wordt vooreerst benadrukt dat verzoekers eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid van zijn problemen met de Taliban, en hij een beroep kan doen op een intern vluchtalternatief om aan de onveilige situatie in zijn vermeende regio van herkomst te ontsnappen, en wordt erop gewezen dat deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Vervolgens wordt erop gewezen dat in het kader van verzoekers tweede asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot niet-inoverwegingname (13quater) werd genomen omdat de door hem voorgelegde documenten en bijkomende verklaringen niet van die aard zijn dat zij de beslissing genomen tijdens zijn eerste asielaanvraag kunnen wijzigen, en vastgesteld dat verzoeker niet in beroep ging tegen deze beslissing. In het kader van verzoekers derde asielaanvraag nam, zo luidt de bestreden beslissing, de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er na onderzoek geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan tot aan zijn vertrek in de zomer van 2008, en erop gewezen dat de commissaris-generaal benadrukte dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen uit Logar afkomstig te zijn omdat hij geen kennis had van de geografie van zijn zogenaamde regio van herkomst, hij niet op de hoogte was van gebeurtenissen die zich afspeelden in zijn regio tijdens zijn verblijf en hij een aantal evidente zaken uit het dagdagelijkse leven niet wist te duiden, en dat hij door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen, dat de kern van zijn asielrelaas en -aanvraag raakt, hij door zijn eigen toedoen het onderzoek onmogelijk maakte naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verder wordt erop gewezen dat in het kader van verzoekers vierde asielaanvraag het Commissariaat-generaal een beslissing tot niet-inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag nam omdat zijn nieuwe verklaringen over zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan en in Oekraïne het ongeloofwaardig karakter van zijn asielaanvraag niet konden herstellen, en zijn verklaringen de laatste drieënhalf jaar voor zijn komst naar België in Oekraïne te hebben gewoond niets wijzigden aan de vaststellingen inzake zijn ongeloofwaardig verblijf in Logar aangezien zijn gebrek aan kennis betrekking had op verschillende aspecten rond zijn verblijf in Logar zoals de geografie en administratieve indeling, beschrijving van zijn dorp, plaatselijke voorzieningen, en de veiligheidssituatie, en dus ook aspecten van voor 2006. Met betrekking tot de verklaringen die verzoeker bij onderhavige asielaanvraag aflegt en waarvan wordt vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige aanvragen heeft uiteengezet, namelijk zijn problemen met de Taliban die hem wilden rekruteren, wordt in de bestreden beslissing beklemtoond dat verzoekers vorige aanvragen door het Commissariaat-generaal werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Ook verzoekers bijkomende verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Oekraïne, zijn deelname aan de protesten in België en zijn optreden in een videoclip wijzigen hier niets aan, aldus de commissaris-generaal die erop wijst dat immers reeds werd opgemerkt dat hieruit geen vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden afgeleid. Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidige vijfde asielaanvraag zijn eerdere asielmotieven, die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd, opnieuw herhaalt, het actuele karakter ervan benadrukt en claimt dat hij omwille van deze problemen bij een terugkeer naar de provincie Logar zal worden gedood, wijzigt hier niets aan, zo luidt de beslissing, en is op zich niet van aard om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven op te heffen. Voorts wordt vastgesteld dat de overige uitspraken die verzoeker in het kader van zijn vijfde asielaanvraag deed de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven evenmin kunnen herstellen. Vastgesteld wordt dat verzoeker blijkbaar telkens zijn verklaringen wijzigt over zijn verblijfplaatsen in Afghanistan in functie van de vaststellingen van het Commissariaat-generaal inzake zijn voorgaande asielaanvragen, en geoordeeld dat het feit dat hij zijn verklaringen telkens blijft wijzigen om een nieuwe terugkeervrees aan te wenden de algehele geloofwaardigheid van zijn asielmotieven niet ten goede komt. De documenten die verzoeker in het kader van zijn vijfde asielaanvraag neerlegt, volstaan niet om voormelde vaststellingen te wijzigen, aldus de commissaris-generaal die met betrekking tot de neergelegde begeleidende brief van verzoekers advocaat opmerkt dat deze slechts ter ondersteuning van zijn vijfde asielaanvraag dient, maar voor het overige niets toevoegt. De foto's en het afgedrukte plan van de metro in Oekraïne die verzoeker voorlegde om zijn verblijf aldaar te staven wijzigen, zo wordt gesteld, niets aan voormelde appreciatie. Wat betreft de foto waarop verzoeker te zien is tijdens zijn deelname aan de videoclip van een Afghaanse muzikant wordt erop gewezen dat reeds bij zijn derde asielaanvraag werd opgemerkt dat hij doorheen zijn gehoren niet aannemelijk maakte dat zijn deelname aan deze activiteiten bekend zou zijn geraakt in Afghanistan, noch dat hij omwille hiervan problemen dient te vrezen. Ook uit verzoekers huidige asielaanvraag blijkt, aldus de commissaris-generaal, nergens dat hij omwille van deze activiteiten problemen zou ervaren in Afghanistan. Met betrekking tot het feit dat verzoeker zijn huidige asielaanvraag baseert op het feit dat

de situatie in Logar en in Kabul onveilig is, en dat er zelfmoordaanslagen en gevechten plaatsvinden, wordt erop gewezen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar of waar hij dan wel verbleef voor zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker maakt, zo wordt beslist, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en evenmin bestaan er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de bestreden beslissing), waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker wijst thans in zijn verzoekschrift op foto's van hem in zijn verklaarde regio van herkomst Logar en van tijdens zijn verblijf in Oekraïne, en verwijst voorts ook o.a. naar zijn verblijf in een kerk in België, en foto's van hem met Elio Di Rupo en andere Belgische politici. Dit betreft, zo stelt de Raad vast, allen elementen die hij eerder aanbracht bij zijn derde en vierde asielaanvraag, welke respectievelijk door de commissaris-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, beslissingen waartegen verzoeker niet in beroep ging. Aangezien verzoeker tegen die beslissingen geen beroep indiende, blijft hetgeen de commissaris-generaal hierin vaststelde, zoals o.a. de vaststelling dat aan verzoekers beweerde verblijf in de Afghaanse provincie Logar geen geloof kan worden gehecht en hij niet aannemelijk maakte dat hij door zijn deelname aan protestacties in België (en een videoclip van een Afghaanse muzikant) bekend zou zijn geraakt in zijn land van herkomst en hij omwille hiervan problemen dient te vrezen, gehandhaafd, en is verzoekers huidig betoog dienaangaande (laattijdig en) niet dienstig, nu hij eerder de kans had hiertegen beroep aan te tekenen, wat hij evenwel verzuimde. Verzoekers verweer kan enkel in aanmerking worden genomen in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag die het Commissariaat-generaal in het kader van zijn huidige vijfde asielaanvraag nam. In de mate verzoekers middelen gericht zijn tegen de eerdere negatieve beslissingen in het kader van zijn vorige asielaanvragen, zijn deze onontvankelijk.

Verzoeker benadrukt thans in zijn verzoekschrift zijn artistieke en journalistieke activiteiten in België. Zo stelt hij beheerder te zijn de website van "Afghan Protection", doch hij staft deze algemene bewering niet in het minst. Daarnaast oppert hij mee gerapt te hebben in een liedje, "Fucking Politic" genaamd, welk gericht zou zijn tegen de huidige machthebbers in Afghanistan, doch ook hiervan brengt hij, net als van zijn bewering een reportage gemaakt te hebben over de betogingen van Afghanen in Brussel, geen (concreet en doortastend) bewijs bij. Verzoekers betoog omtrent zijn activiteiten in België doet hoe dan ook geen afbreuk aan en werpt geen ander licht op de vaststelling van de commissaris-generaal in het kader van zijn derde asielaanvraag dat hij niet aannemelijk maakt dat men in Afghanistan van zijn activiteiten op de hoogte is en dat hij hierdoor problemen dient te vrezen. Verzoeker maakt dit geenszins in concreto aannemelijk. Zijn uitgebreide uiteenzetting omtrent de verhouding tussen gewoonterecht en islamitisch recht wijzigt niets aan deze vaststelling.

Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van 22 december 2014, wijst de Raad erop dat dit een individueel geval betreft en geen precedentwaarde heeft. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

In zoverre verzoeker meent in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming omdat er in de provincie Logar sprake is van willekeurig geweld, wijst de Raad erop dat in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het Commissariaat-generaal in het kader van zijn derde asielaanvraag nam werd vastgesteld dat aan zijn beweerde herkomst uit de provincie Logar geen geloof kan worden gehecht, een beslissing waartegen hij geen beroep indiende, en dat nadien bij zijn vierde asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag werd genomen waarin werd vastgesteld dat de door hem bij die aanvraag aangebrachte elementen het ongeloofwaardig karakter van zijn beweerde herkomst uit Logar en zijn asielmotieven niet konden herstellen, een beslissing waartegen verzoeker

evenmin beroep aantekende. De bij verzoekers huidige vijfde asielaanvraag aangebrachte elementen zijn, zo wordt vastgesteld, evenmin van aard om de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit de provincie Logar te herstellen of hier een ander licht op te werpen, een vaststelling welke verzoeker niet ontkracht of weerlegt.

Verzoekers argument dat hij tot een risicogroep behoort omdat hij een verwesterde jongeman zou zijn wegens zijn lange verblijf in Europa, is een bewering waarvan hij niet aantoonst dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als zodanig gepercipieerd en hierom gevisieerd zal worden. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar de situatie in zijn land van herkomst volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu> RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 30 april 2015, voert verzoekende partij aan dat zij een USB-stick heeft voorgelegd met beelden waaruit blijkt dat zij hier actief is en waaruit eveneens blijkt dat zij de eerste minister heeft ontmoet en de burgemeester van Gent. Verzoekende partij is van oordeel dat zij een risicoprofiel heeft omwille van deze activiteiten die door de verwerende partij niet betwist kunnen worden. Zij licht voorts toe dat zij tijdens het verblijf in de kerk ook één van de actieve leden was en dat er verschillende beelden van het verblijf van Afghanen in de kerk verspreid zijn door buitenlandse zenders. Verzoekende partij wijst er op dat er gelijkaardige gevallen door de RvV werden erkend. Deze vaststelling, en het feit dat zij nog zeer jong is (23 jaar), reeds lange tijd in België verblijft (sinds 2009), Afghanistan verliet op de leeftijd van 12 à 13 jaar, en verwesterd is, maken dat verzoeker erkend moet worden als vluchteling.

3.1.2. De verwerende partij verwijst vooreerst naar de aanvullende nota die zij heeft ingediend op 15 juni 2015 betreffende de actuele situatie in Afghanistan en de rol van IS. Voorts stelt verwerende partij dat de activiteiten waarnaar de verzoekende partij verwijst en waarvoor zij ter ondersteuning een USB-stick heeft ingediend niet aannemelijk worden gemaakt. Verzoekende partij verwijst naar een onbekende website en een zoektocht op Youtube heeft evenmin resultaat opgeleverd.

3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat haar beweerde afkomst uit Logar reeds ongeloofwaardig werd bevonden door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar derde asielaanvraag, evenals haar asielrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten met de Taliban die zij aldaar zou hebben gekend, zoals uitvoerig werd toegelicht in huidige bestreden beslissing en de beslissingen ten tijde van haar vorige asielaanvragen. Voorts kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekende partij een en ander herhaalt en

benadrukt maar daarmee de verschillende vaststellingen zoals weergegeven in de beschikking niet ontkracht.

Wat betreft de activiteiten waarnaar de verzoekende partij ter terechtzitting verwijst, zijnde verschillende projecten tegen het asielbeleid in België, en de USB-stick die zij heeft voorgelegd met beelden waaruit blijkt dat zij hier actief is en waaruit eveneens blijkt dat zij de eerste minister heeft ontmoet en de burgemeester van Gent, stelt de Raad vast dat dit elementen betreffen die reeds door verzoekende partij werden aangebracht en besproken werden door de commissaris-generaal in het kader van haar derde asielaanvraag. Zo oordeelde de commissaris-generaal in zijn beslissing van 11 december 2014 als volgt: *“Verder verklaart u niet naar Afghanistan terug te kunnen keren, omdat u in België hebt deelgenomen aan protestmarsen en in kerken zou hebben verbleven. U zou ook verschillende interviews hebben afgelegd, o.a. met de eerste minister van België, Elio Di Rupo. Daarnaast zou u ook hebben deelgenomen aan videoclip van de artiest Ramin 55 D.Boy. Deze beelden van u zouden overal in Afghanistan zijn uitgezonden (cgvs 12.03.2014, p.15-16). Hieromtrent dient echter te worden bemerkt dat u het doorheen uw gehoren niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw deelname aan deze activiteiten bekend zou zijn geraakt in Afghanistan, noch dat u omwille hiervan problemen dient te vrezen. Wanneer u immers wordt gevraagd naar concrete elementen die erop wijzen dat u hierdoor gevaar loopt in Afghanistan, komt u niet verder dan te stellen dat de beelden in Afghanistan zijn uitgezonden en dat men in de kerk zegt dat uw interview het vaakst wordt besproken (cgvs 12.03.2014, p.15-16). Er is dan ook geen enkel aanwijzing om aan te nemen dat uw familie of iemand anders op de hoogte is van deze beelden of dat iemand in Afghanistan u omwille daarvan en omwille van uw engagement zou willen bestraffen.”* Verzoekende partij tekende geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing.

De Raad benadrukt dienaangaande dat niet kan worden ingezien op welke wijze en waarom een loutere herhaling van een aantal elementen die vroeger reeds door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd beoordeeld en onvoldoende werd bevonden voor de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming, plots zou leiden tot een andere beslissing. Verzoekende partij betwist immers niet dat de USB-stick die zij in de huidige asielaanvraag indient reeds eerder werd beoordeeld zoals in de beschikking wordt gesteld: *“Verzoeker wijst thans in zijn verzoekschrift op foto’s van hem in zijn verklaarde regio van herkomst Logar en van tijdens zijn verblijf in Oekraïne, en verwijst voorts ook o.a. naar zijn verblijf in een kerk in België, en foto’s van hem met Elio Di Rupo en andere Belgische politici. Dit betreft, zo stelt de Raad vast, allen elementen die hij eerder aanbracht bij zijn derde en vierde asielaanvraag, welke respectievelijk door de commissaris-generaal werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, beslissingen waartegen verzoeker niet in beroep ging. Aangezien verzoeker tegen die beslissingen geen beroep indiende, blijft hetgeen de commissaris-generaal hierin vaststelde, zoals o.a. de vaststelling dat aan verzoekers beweerde verblijf in de Afghaanse provincie Logar geen geloof kan worden gehecht en hij niet aannemelijk maakte dat hij door zijn deelname aan protestacties in België (en een videoclip van een Afghaanse muzikant) bekend zou zijn geraakt in zijn land van herkomst en hij omwille hiervan problemen dient te vrezen, gehandhaafd, en is verzoekers huidig betoog dienaangaande (laattijdig en) niet dienstig, nu hij eerder de kans had hiertegen beroep aan te tekenen, wat hij evenwel verzuimde. Verzoekers verweer kan enkel in aanmerking worden genomen in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag die het Commissariaat-generaal in het kader van zijn huidige vijfde asielaanvraag nam. In de mate verzoekers middelen gericht zijn tegen de eerdere negatieve beslissingen in het kader van zijn vorige asielaanvragen, zijn deze onontvankelijk.”*

Verzoeker benadrukt thans in zijn verzoekschrift zijn artistieke en journalistieke activiteiten in België. Zo stelt hij beheerder te zijn de website van “Afghan Protection”, doch hij staft deze algemene bewering niet in het minst. Daarnaast oppert hij mee gerapt te hebben in een liedje, “Fucking Politic” genaamd, welk gericht zou zijn tegen de huidige machthebbers in Afghanistan, doch ook hiervan brengt hij, net als van zijn bewering een reportage gemaakt te hebben over de betogingen van Afghanen in Brussel, geen (concreet en doortastend) bewijs bij. Verzoekers betoog omtrent zijn activiteiten in België doet hoe dan ook geen afbreuk aan en werpt geen ander licht op de vaststelling van de commissaris-generaal in het kader van zijn derde asielaanvraag dat hij niet aannemelijk maakt dat men in Afghanistan van zijn activiteiten op de hoogte is en dat hij hierdoor problemen dient te vrezen. Verzoeker maakt dit geenszins in concreto aannemelijk. Zijn uitgebreide uiteenzetting omtrent de verhouding tussen gewoonterecht en islamitisch recht wijzigt niets aan deze vaststelling.”

Uit de bestreden beslissing en voormelde beschikking blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die aantonen dat de uitkomst van haar vorige asielaanvraag incorrect is. Zo stelt de commissaris-generaal terecht dat de begeleidende brief van de advocaat van verzoekende partij slechts ter ondersteuning dient van haar vijfde asielaanvraag, maar voor het overige niets toevoegt. De foto's en het afgedrukte plan van de metro in Oekraïne die verzoekende partij voorlegde om haar verblijf in Oekraïne te staven wijzigen niets aan de eerder gemaakte appreciatie. Wat betreft de foto waarop verzoekende partij te zien is tijdens haar deelname aan een videoclip van een Afghaanse muzikant werd, zoals hoger opgemerkt, reeds in haar derde asielaanvraag vastgesteld dat verzoekende partij het doorheen haar gehoren niet aannemelijk maakte dat haar deelname aan deze activiteiten bekend zou zijn geraakt in Afghanistan, noch dat zij omwille hiervan problemen dient te vrezen. Ook uit haar huidige asielaanvraag blijkt nergens dat zij omwille van deze activiteiten problemen zou ervaren in Afghanistan.

Het argument van verzoekende partij dat zij tot een risicogroep behoort wegens haar lange verblijf in het buitenland, haar muzikale carrière en politiek activisme in België en omdat zij verwesterd is, is een bewering waarvan zij niet aantoonbaar is dat zij bij terugkeer naar Afghanistan als zodanig gepercipieerd en hierom gevisieerd zal worden. Verzoekende partij toont op geen enkele manier aan dat voormelde activiteiten van haar een dussdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Bovendien toont verzoekende partij nog steeds op geen enkele wijze aan dat haar muzikale activiteiten in Afghanistan bekend zouden zijn. Dat zij de beheerder is van de website van "Afghan Protection" waarin zij regelmatig foto's zou posten over de betogingen van Afghanen in Brussel, is niet meer dan een blote bewering dewelke geenszins onderbouwd wordt aan de hand van objectieve en concrete elementen. Zij beperkt zich immers louter tot het verwijzen naar een onbekende website van "Afghan Protection", waarvan uit de bijlage gevoegd bij de verweernota van verwerende partij (bijlage 1) echter blijkt dat zij "protection 4 Afghans in Belgium" bedoelt. Dat verzoekende partij niet in staat blijkt te zijn de correcte benaming te geven van de website waarvan zij beweert beheerder te zijn, mist elke ernst en ondermijnt verder haar geloofwaardigheid. Ook haar bewering dat zij zich artistiek en muzikaal heeft ontwikkeld en ter illustratie hiervan verwijst naar een liedje "Fucking politic" waarin zij beweert te hebben meegerapt, overtuigt de Raad niet. Zo blijkt uit een tweede bijlage gevoegd bij de verweernota dat een zoektocht op Youtube met de voormelde tekst geen dienstig resultaat heeft gegenereerd. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat de Afghaanse autoriteiten en/of de Taliban kennis zouden hebben van deze activiteiten, laat staan dat zij gevisieerd wordt door de Afghaanse autoriteiten en/of de Taliban of moet vrezen voor vervolging.

Zoals hoger blijkt zijn er in het dossier van verzoekende partij geen elementen die erop wijzen dat zij dermate vervreemd is van de Afghaanse cultuur. De commissaris-generaal kon terecht geen elementen afleiden die op verwestering wijzen en evenmin worden die door verzoekende partij aangereikt. Haar verwijzing naar haar jeugdige leeftijd (23 jaar) en lang verblijf in België is onvoldoende om aan te tonen dat zij door de Afghaanse bevolking in die mate als verwesterd zou worden aanzien dat zij in Afghanistan haar leven niet zou kunnen heropbouwen.

Waar verzoekende partij verwijst naar rechtspraak van deze Raad, wijst de Raad erop dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS